

[Finansministeren.]

enkelt den, at netop når vi forbereder en skattereform, som måske skal finde udtryk i udskrivningsloven for skatteåret 1966-67, er tidspunktet nu inde for at fremkomme med de ting, som vedrører ligningsloven. Man ville med rette kunne sige, at jeg havde forpasset tidspunktet, hvis et sådant forslag ikke var blevet fremsat inden den 15. marts.

Vi har jo — sådan opfatter jeg det i hvert fald — en slags aftale om, at den ligningslov, som skal gælde for skatteåret 1966-67, skal behandles i indeværende folketingsår, og hvis man altså ville have dette spørgsmål taget med i drøftelserne om en skattereform, er tidspunktet til at lægge det frem nu, og det er baggrunden for, at det er kommet på dette tidspunkt.

Jeg har mærket mig stillingen til ønskerne fra fiskernes side og er som tidligere bemærket rede til at forhandle derom.

Hvad angår beskatningen af folk, der arbejder i Grønland, regner jeg med forholdsvis hurtigt over for det udvalg, der måtte blive nedsat, at kunne fremsætte et ændringsforslag til ligningslovsforslaget, således at sagen kan tages med; er der i den sammenhæng andre problemer end dem, der er blevet nævnt her, kan vi jo drøfte dem.

Det ærede medlem hr. Foged sagde, at de forslag, jeg har fremsat, var investeringshæmmende og forbrugsfremmende. De er investeringshæmmende, det håber jeg da de vil vise sig at være med hensyn til visse typer af automobiler. Jeg synes, det er rimeligt at begrænse den slags investeringer, og jeg ser gerne, at de midler, der ellers ville blive anvendt dér, bliver anvendt til andre investeringer; det vil der jo være mulighed for. Den tale om, at de investeringshæmmende, afskrækker mig altså ikke så meget.

Hvad angår spørgsmålet om det forbrugsfremmende — jeg går ud fra, at det ærede medlem her tænker på lønmodtagerfradraget — må det ses i sammenhæng med den samlede skattereform, vi når frem til. Før synes jeg ikke at man kan afgøre noget eller fælde en dom i så henseende.

Til det ærede medlem hr. Hagen Hagensen vil jeg sige, at skal der være andre regler end de nuværende for bilernes vedkommende, forekommer det mig bedst, at det bliver lovbestemmelser; det må vel siges

at være det sikreste. Der er ikke tale om at ændre den regel, som det ærede medlem omtalte angående afskrivning over formuen; det er ikke tilsigtet med dette forslag. Hvad angår reglerne for kursfastsættelse, som det ærede medlem også nævnte, håber jeg, vi kan vende tilbage til dette spørgsmål under udvalgsbehandlingen.

Spørgsmålet om standardfradrag for vedligeholdelse kan naturligvis også drøftes under udvalgsbehandlingen. Jeg håber bare, at man i hvert fald ikke vil foretage sådanne ændringer, at man kommer væk fra den forenkling, der i det mindste lå i denne foreslåede regel.

Jeg tror, at jeg hermed også har svaret det ærede medlem hr. Baunsgaard vedrørende problemet om bygninger; vi er altså rede til at se på disse ting. Jeg tror også, jeg har givet en forklaring på, hvorfor forslaget om forhøjelse af lønmodtagerfradraget er kommet nu. Der ligger heri ikke noget ønske om at plukke en skattereform i stykker, men om på rette tid at komme med de ting, der skal med.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg sige, at der jo er den forskel på det foreliggende forslag om lønmodtagerfradrag og det, det ærede medlem fremsatte i efteråret, at det ærede medlem med sit forslag tilsigtede, at det skulle have virkning for det kommende skatteår, og det mente vi ikke der var grundlag for. Det forholder sig anderledes for det følgende skatteår, idet vi regner med til den tid at kunne gennemføre en omlægning af beskatningen, der rækker noget videre. Når der ikke er stillet forslag om en forøgelse af hustrufradraget, hænger det ganske simpelt sammen med, at vi fandt det urimeligt i betragtning af, at man nu behandler disse problemer i forbindelse med lovforslaget om sambeskatningen.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen var inde på nogle betragtninger over, hvordan man var nået frem til den foreslåede størrelse af lønmodtagerfradraget. Jeg må erkende, at vi ikke har været inde i større udregninger. Jeg tror, at uanset hvilke forhold man ville inddrage i en sådan undersøgelse, måtte man til syvende og sidst alligevel fastsætte dets størrelse ved et skøn, og ved dette skøn har vi haft for øje, at der ligger en ikke ringe forenkling i